Pregaria.cat

Entrada

Descansar a fons

Saber descansar és una part molt important de la saviesa. Hi ha tres formes generals de descans: desconnexió, acceleració i comunicació. Totes ens ajuden segons situacions i circumstàncies.

Quan Jesús ens va dir: “veniu a Mi tots els que esteu cansats i afeixugats...” ens invitava al descans comunicatiu. Però no el *comunicatiu normalitzat*... sinó el *descans comunicatiu a fons.*

Anem a suposar que tu estàs cansat o cansada. Anem a suposar que no es tracta únicament de manca de son. Anem a suposar que hi ha quelcom dur a la teva vida, una trencadissa fenomenal, l’angoixa del pronòstic incert, l’abandonament d’una persona que estimes....etc. O infinites situacions semblants, pròpies de tot ésser humà que viu en el nostre mon.

Saps que desconnectant congeles una estona el tema, ni que en el fons hi ha sota les brases, el foc encès. Ja n’has provat tantes de desconnexions!!. També has après una cosa important, accelerar el ritme, evadeix, et provoca vibracions a tota velocitat... i al final... què passa al final ? Quina buidor!!

El descans que desitja el teu cor és de comunicació. Possiblement més enllà de mots i discursos. No, “hola, què tal? Va bé tot? Jo també...” Saps que una mirada entenedora val més que tres hores de *ja, ja, ..je, je*...etc.

Per fi, encara que de nit, vas entrant en el silenci interior. Molt sorollós, per cert, al començament. Però mentre t’hi vas ficant com qui baixa pel camí d’una cova al costat d’un rierol sota terra, tot va callant. Cada cop sents més el pas de l’aigua de vida. Aquella del qual parlava Jesús a la samaritana.

I el descans de fons arriba. A la fosca. En la fe. En soledat aparent. Tot hi és, però callat. Saps que vius. Oh, misteri de Pasqua, Ell és amb tu, i et mira.

Insisteixo,.... de nit. Saps que et mira i calla. No li fan falta paraules, li basta la presència. I, per fi, descanses en la comunicació essencial de la comunicació rebuda. Una pregària regalada per amor.

Jesús Renau sj.